

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3Tdo/41/2021
Identifikačné číslo spisu: 1619010325
Dátum vydania rozhodnutia: 09.02.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Jana Kostolanská
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:1619010325.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Jany Serbovej a sudcov JUDr. Jany Zemkovej PhD. a JUDr. Petra Kaňu v trestnej veci obvineného N. F. pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, o dovolaní obvineného N. F. podanom prostredníctvom obhajkyne JUDr. Natálie Trubanovej, advokátky so sídlom v Bratislave, Zelená 2, proti uzneseniu Krajského súdu v Bratislave z 27. mája 2020, sp. zn. 2To/30/2020, na neverejnom zasadnutí konanom 9. februára 2022, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku dovolanie obvineného N. F. s a o d m i e t a.

Odôvodnenie

Rozsudkom Okresného súdu Malacky (ďalej len „súd prvého stupňa“), sp. zn. 1T/71/2019 z 5. februára 2020, bol obvinený S. F. (ďalej len „obvinený“) uznaný za vinného zo spáchania zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona, a to na skutkovom základe, že:

- od presne nezisteného dňa roku 2015 až do dňa 21.01.2019 v obci J.. XXX v spoločnej domácnosti rodinného domu opakovane psychicky týral a dvakrát fyzicky napadol svoju družku V. P., nar. XX.XX.XXXX, a to tým spôsobom, že pravidelne 3 - 4 krát týždenne na ňu kričal, verbálne ju urážal, že je neschopná, vulgárne jej nadával a ponižoval ju vyhadzoval ju z domu, pričom takto kričal aj 3 - 4 hodiny vkuse, budil ju v spánku s tým, že keď nemôže spať on, aby nespala ani poškodená, taktiež v zime roku 2015 jej od obeda do večera nadával z dôvodu, že telefonovala s jeho príbuznými z K., s ktorými sa obvinený nerozprával, následne v ten večer od poškodenej žiadal pohlavný styk, čo ona odmietla, a následne ju v ten večer viackrát fyzicky napadol tak, že jej šklbal vlasy, hlavu búchal o vankúš, päťou udieral do jej paží, čím jej spôsobil modriny, približne o dva týždne neskôr ju opätovne napadol, sotil ju o gauč, nadával jej, taktiež ju psychicky týral tým spôsobom, že od roku 2016 približne raz za desať dní vyžadoval od menovanej pohlavný styk vrátane análneho styku, a to aj napriek tomu, že o intímny styk s ním nemala záujem, čo mu aj povedala, preto sa jej vyhrážal, že keď s ním nebude mať

pohlavný styk, tak oznámi jej príbuzným, že majú spolu análny styk a že ona to má rada, keď ho požiadala, aby odišiel z jej rodinného domu, tak jej opakovane povedal, že jej podpáli altánok a iba po altánku zametie popol, v roku 2016 ju asi 10 krát obliat do tváre vodou zato, že povedala niečo, čo sa mu nepáčilo, keď mal v roku 2016 hnačku, tak ju v noci budil každých 10 minút, keď išiel na toaletu s tým, že sa musela pozrieť do toaletnej misy po vykonanej potrebe a spláchnuť to, dňa 24.12.2018 ráno doma v rodinnom dome jej povedal, že ju zaškrtí, že mu je jedno, či dožije v base alebo doma, že preč z jej domu nepôjde, dňa 20.01.2019 vo večerných hodinách prišiel obvinený do detskej izby, kde ležala poškodená na posteli a povedal jej, že nech sa modlí, aby sa dožila rána, dňa 21.01.2019 v čase okolo 09.00 hod. jej v kuchyni povedal, že sa môže obesiť ako prvá a potom sa obesí on, že to má premyslené, pričom pred jej okno nainštaloval slučku na obesenie, čím týmto konaním u poškodenej V. P. vyvolával napätie, stres a obavu o svoj život a zdravie, ohrozoval fyzické a najmä psychické zdravie poškodenej.

Za uvedený skutok obvinenému súd prvého stupňa podľa § 208 ods. 3 Trestného zákona, s použitím § 38 ods. 2 Trestného zákona uložil trest odňatia slobody vo výmere 8 (osem) rokov. Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona bol obvinený na výkon uloženého trestu odňatia slobody zaradený do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti rozsudku súdu prvého stupňa, sp. zn. 1T/71/2019 z 5. mája 2020, podali prokurátorka i obvinený prostredníctvom obhajcu odvolanie, ktoré Krajský súd v Bratislave uznesením, sp. zn. 2To/30/2020 z 27. mája 2020 podľa § 319 Trestného poriadku zamietol.

V tejto trestnej veci podal obvinený dovolanie, prostredníctvom obhajkyne, ktorá mu bola ustanovená opatrením pod sp. zn. 1T/71/2019 z 11. januára 2021, z dôvodov uvedených v ustanovení § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) a písm. a) Trestného poriadku a teda, že bolo zásadným spôsobom porušené právo na obhajobu, rozhodnutie je založené na nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku alebo na nesprávnom použití iného hmotnoprávneho ustanovenia a vo veci rozhodol nepríslušný súd. Vychádzajúc z obsahu dovolania vyplýva, že bolo podané proti rozsudku prvostupňového súdu, ako aj proti vyššie označenému uzneseniu odvolacieho súdu.

Obvinený k dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) uviedol, že za obzvlášť závažné porušenie práva na obhajobu považoval skutočnosť, že nebol do konania pribratý tlmočník do jeho materinského jazyka, ktorým je jazyk český. Nepribratie tlmočníka vyšetrovateľom ani súdom je v rozpore s § 2 ods. 20 Trestného poriadku ako aj judikatúrou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (R 19/2003). Porušenie práva na obhajobu videl obvinený aj v tom, že neboli vypracované revízne znalecké posudky na jeho osobu ako aj na osobu poškodenej. Nepreskúmaním uvedených znaleckých posudkov bolo zasiahnuté do možnosti obvineného uplatniť jeho základné právo brániť sa proti tvrdeniam obžaloby. Žiaden zo znalcov neobjasnil okolnosti v čase skutkov, ktoré by mohli odôvodňovať zánik trestnosti, čím nebol zistený skutkový stav veci. Obhajkyňa obvineného ďalej poukázala na fakt, že samotná obžaloba vychádzala z kľúčovej neprocesnej výpovede poškodenej, ktorá je jedinou usvedčujúcou výpoveďou v celom trestnom konaní. Tento stav nastal v čase, kedy súd prvého stupňa konvalidoval fatálne pochybenie, a to v čase prebiehajúceho hlavného pojednávania, po uplynutí dlhšieho časového obdobia a samotného väzobného stíhania obvineného. Súd prvého stupňa v rozpore s § 244 ods. 1 písm. k) Trestného poriadku neurčil zákonne, relevantne a nestranné rozsah a spôsob dokazovania, t. j. nehodnotil vôbec zákonnosť dôkazov. Súd po nedostatočnom preskúmaní obžaloby rozhodol arbitrárne, existencia závažných pochybení v prípravnom konaní mala viesť k odmietnutiu obžaloby a vráteniu veci prokurátorovi. Tak závažnú skutočnosť akou je vykonanie výsluchu svedka - poškodenej pred samotným vznesením obvinenia nemožno považovať za odstránené následnou konvalidáciou zo strany súdu. Obvinený poukázal na stanovisko trestnoprávneho kolégia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, sp. zn. Tpj 63/2009. Obvinený zdôraznil, že k previerke výpovedí poškodenej došlo až na hlavnom pojednávaní. V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku poukázal obvinený na porušenie tzv. rovnosti strán konania. Uvedené sa prejavilo aj v tom, že v priebehu hlavného pojednávania neboli vypočutí svedkovia, ktorých obvinený navrhoval. Senát nezohľadnil výpoveď príslušníka PZ I. P., ktorý bol privolaný dňa 17. januára 2019 do obce J.. Uvedená výpoveď

svedka bola jediným dôkazom v prospech odsúdeného, ktorú súd prvého stupňa pripustil na hlavnom pojednávaní vykonať. Ostatné navrhované dôkazy odmietol vykonať so stručným odôvodnením, že sa jedná o okolnosti nepodstatné pre rozhodnutie súdu, nakoľko súd už disponuje dostatočným skutkovým podkladom na rozhodnutie. V prejednávacom prípade bolo porušené právo obvineného na kontradiktórny proces, keďže súd nevzal do úvahy návrhy obhajoby na vykonanie dokazovania a vychádzal výlučne z prokuratúrou navrhovaných dôkazov.

V súvislosti s dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. i) Trestného poriadku obvinený uviedol, že súd prvého stupňa i odvolací súd prejednávajú vec nesprávne právne posúdili, keď dospeli k názoru že obvinený svojím konaním naplnil všetky znaky skutkovej podstaty trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby. Podľa názoru obvineného absentuje objektívna stránka trestného činu, keďže poškodenej nespôsobil žiadne fyzické ani psychické utrpenie uvedené v ustanovení § 208 ods. 1 písm. a) až e) Trestného zákona. Obvinený mal za to, že jeho konanie voči poškodenej bolo možné posudzovať ako priestupok proti občianskemu spolunažívaniu podľa zákona o priestupkoch. Správaním obvineného nedošlo u poškodenej k vzniku psychickej poruchy ani k ohrozeniu jej duševného zdravia a neboli zistené žiadne posttraumatické poruchy. Subjektívna stránka trestného činu týrania blízkej a zverenej osoby nebola podľa obvineného preukázaná. Obhajkyňa obvineného v dovolaní poukázala na fakt, že prokurátorka i predseda senátu sa zhodli na tom, že duševný stav obvineného je potrebné podrobiť skúmaniu, na základe čoho súd prvého stupňa rozhodol o doplnení dokazovania ďalším skúmaním duševného stavu obvineného, toto rozhodnutie však bolo následne zrušené odvolacím súdom, a to na základe opravného prostriedku, ktorý podal sám obvinený. Obhajkyňa mala za to, že pri aplikácii § 8 Trestného zákona v spojení s § 15, § 16 a § 17 Trestného zákona možno dospieť k jedinému záveru, a to že obvinený nielenže nikdy nechcel svojím konaním porušiť ani ohroziť záujem chránený Trestným zákonom, ale preukázateľne o tom, že svojím konaním môže také porušenie alebo ohrozenie spôsobiť, ani len nevedel a teda nebol so spôsobením takéhoto následku ani uzročený, keďže nedokázal a ani v súčasnosti nedokáže trestnoprávny charakter a ani morálnu neakceptovateľnosť svojho konania rozpoznať, pochopiť ani vyhodnotiť.

Pokiaľ ide o dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku obvinený mal za to, že ak bola zákonom určená za dozorovú prokuratúru a prokuratúru, ktorá podala obžalobu Okresná prokuratúra Bratislava IV, bol miestne príslušným o obžalobnom návrhu rozhodovať Okresný súd Bratislava IV, kde je činný prokurátor, ktorý podal obžalobu.

Na základe uvedených dôvodov obvinený navrhol, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj „Najvyšší súd SR“ alebo „dovolací súd“) ako dovolací súd podľa § 386 ods. 1 Trestného poriadku, z dôvodov dovolania podľa § 371 Trestného poriadku rozsudkom vyslovil, že uznesením odvolacieho súdu, sp. zn. 2To/30/2020 z 27. mája 2020 a v konaní, ktoré mu predchádzalo bol z dôvodov uvedených v § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) a písm. a) Trestného poriadku porušený zákon v neprospech obvineného. Obvinený teda žiadal zrušiť uznesenie odvolacieho súdu, sp. zn. 2To/30/2020 z 27. mája 2020 a rozsudok súdu prvého stupňa, sp. zn. 1T/71/2019 z 5 mája 2020 a vec vrátiť súdu prvého stupňa, aby vec v potrebnom rozsahu znovu prerokoval a rozhodol.

V súlade s ustanovením § 376 Trestného poriadku súd prvého stupňa doručil dovolanie obvineného na vyjadrenie Okresnej prokuratúry Bratislava IV.

Prokurátorka Okresnej prokuratúry Bratislava IV JUDr. Zuzana Vallová (ďalej len „prokurátorka“) vo vyjadrení uviedla, že námietky obvineného uvedené v dovolaní považuje za nedôvodné. K námietke ohľadom nepribratia prekladateľa do jazyka českého prokurátorka poukázala na skutočnosť, že obvinený je slovenský štátny občan žijúci a pracujúci na Slovensku desiatky rokov. Z celého trestného konania je zrejmé, že slovenský jazyk ovláda slovomaj písmom, čo vyplýva nielen z jeho ústneho prejavu ale aj z desiatok podaní predložených orgánom činným v trestnom konaní a súdu. V celom trestnom konaní nevznikla žiadna pochybnosť, že by obvinený potreboval prekladateľa, obvinený si prekladateľa v celom trestnom konaní ani raz nevyžiadal a ani raz nespochybnil spôsob vedenia trestného konania v danom smere.

V súvislosti s námietkou neprocesnej výpovede poškodenej prokurátorka konštatovala, že poškodená vypovedala v štádiu po začatí trestného stíhania, kedy popísala všetky okolnosti skutku a následne po vznesení obvinenia, kedy využila svoje právo a odmietla vypovedať. Ani jeden z uvedených výsluchov nebol neprocesný. Výsluchom poškodenej na hlavnom pojednávaní nedošlo ku konvalidácii žiadnych pochybení, nakoľko k žiadnym pochybeniam v priebehu dokazovania nedošlo. Prokurátorka bola toho názoru, že právo obvineného na obhajobu spojené s právom na kontradiktórnosť konania bolo v celom rozsahu zachované, a to ako v prípravnom konaní, tak aj v súdnom konaní, pričom obvinený poškodenú na hlavnom pojednávaní vypočul, mal právo klásť jej otázky a spochybňovať jej výpoveď, a to nielen prostredníctvom jeho obhajcu ale aj osobne. Obžaloba bola podľa názoru prokurátorky podaná v súlade so zákonom a úvahy o jej arbitrárnosti považovala za nadbytočné.

K námietke obvineného o nedostatočne zistenom skutkovom stave a o tom, že neboli vykonané konfrontácie medzi svedkami, ako aj že neboli vykonané výsluchy niektorých svedkov, prokurátorka poukázala predovšetkým na to, že uvedená námietka nepredstavuje porušenie práva na obhajobu, ale jedná sa o hodnotenie dôkazov, čo nezakladá dovolací dôvod. Zároveň bola toho názoru, že vykonanie konfrontácii nebolo pre ustálenie skutkového stavu potrebné a výsluchy uvedených svedkov neboli dôvodné, nakoľko svedkovia by sa ku skutku ani nevedeli vyjadriť, čo súd na hlavnom pojednávaní obvinenému dostatočne zdôvodnil. V súvislosti s nariadeným znaleckým dokazovaním z odboru psychiatrie, kedy mal znalec skúmať duševný stav obvineného poukázala prokurátorka na skutočnosť, že toto znalecké dokazovanie bolo zrušené rozhodnutím odvolacieho súdu práve na základe opravného prostriedku, ktorý podal obvinený.

Námietku týkajúcu sa miestnej nepríslušnosti súdu považovala prokurátorka za absolútne nedôvodnú. Poukázala pritom na ustanovenie § 17 ods. 1 Trestného poriadku podľa ktorého konanie vykonáva súd, v obvode ktorého bol trestný čin spáchaný. Skutočnosť, že na základe rozhodnutia nadriadenej prokuratúry došlo dňa 21. marca 2019 k prikázaniu veci Okresnej prokuratúre Bratislava IV, rozhodne nemení miestnu príslušnosť súdu. Úkony prokuratúry v tomto smere nemali žiadny vplyv na miestnu príslušnosť súdu. Ustanovenie § 20 Trestného poriadku je pre daný prípad neaplikovateľné, pretože nebola polemika o miestnej príslušnosti viacerých súdov, ale bola jednoznačne daná miestna príslušnosť Okresného súdu Malacky.

Prokurátorka záverom uviedla, že naplnenie subjektívnej stránky bolo jednoznačne preukázané (rovnako ako naplnenie všetkých znakov skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), písm. b), ods. 3 písm. d) Trestného zákona). Obvinený konal úmyselne, pričom si bol vedomí svojho vplyvu na poškodenú.

V kontexte uvedených skutočností prokurátorka navrhla, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky dovolanie obvineného zamietol, pretože nebol naplnený žiadny dovolací dôvod.

Predmetné vyjadrenie prokurátorky k dovolaniu obvineného doručil súd prvého stupňa obvinenému a jeho obhajcovi.

Následne súd prvého stupňa predložil vec dovolaciemu súdu.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 377 Trestného poriadku) pred vydaním rozhodnutia o podanom dovolaní skúmal splnenie procesných podmienok pre podanie dovolania a zistil, že dovolanie bolo podané proti prípustnému rozhodnutiu [§ 368 ods. 2 písm. a) Trestného poriadku], oprávnenou osobou (§ 369 ods. 1 Trestného poriadku), na podnet oprávnenej osoby (§ 369 ods. 1 Trestného poriadku, veta druhá), v zákonom stanovenej lehote (§ 370 ods. 1 Trestného poriadku), na príslušnom súde (§ 370 ods. 3 Trestného poriadku) a že dovolanie spĺňa obligatórne obsahové náležitosti (§ 374 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku).

Najvyšší súd z obsahu podaného dovolania zistil, že dovolateľ podal dovolanie z dôvodov podľa § 371 ods. 1 písm. c), písm. i) a písm. a) Trestného poriadku.

Najvyšší súd sa zaoberal v prvom rade dovolacím dôvodom podľa § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku. Dovolací súd dáva do pozornosti obvineného, že ustanovenie § 371 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku predpokladá porušenie práva na obhajobu zásadným spôsobom, t. j. také porušenie, ktoré by bolo dôvodom na konštatáciu porušenia práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv. Takéto porušenie by zároveň muselo mať podstatný vplyv na výsledok konania, teda na rozhodnutie vo veci samej.

Obvinený namietal, že do konania nebol pribratý tlmočník do jazyka českého. Dovolací súd poukazuje na skutočnosť, že obvinený počas celého konania ani raz nepožiadaval o ustanovenie tlmočníka do českého jazyka, nenamietal, že jeho právo na obhajobu bolo porušené na základe toho, že do konania nebol pribratý tlmočník do českého jazyka

Podľa § 371 ods. 4, veta prvá Trestného poriadku dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Dovolací súd v súvislosti s touto námietkou obvineného, a v kontexte citovaného ustanovenia § 371 ods. 4 Trestného poriadku, poukazuje na skutočnosť, že obvinený vyššie uvedenú okolnosť nenamietal už v odvolacom konaní, hoci mu táto skutočnosť musela byť známa už v pôvodnom konaní pred súdom prvého stupňa, resp. aj v prípravnom konaní, vzhľadom na povahu samotnej námietky. Námietku obvineného týkajúcu sa neustanovenia tlmočníka do jazyka českého teda vyhodnotil dovolací súd ako nedôvodnú.

Porušenie práva na obhajobu videl obvinený aj v tom, že neboli vypracované revízne znalecké posudky vo vzťahu k poškodenej, resp. že nebol znaleckému skúmaniu podrobený duševný stav samotného obvineného. Taktiež namietal, že neboli vypočutí svedkovia ktorých navrhoval a vypočutí svedkovia neboli vzájomne konfrontovaní. V tejto súvislosti dovolací súd dáva do pozornosti obvinenému, že v predmetnej veci bolo vykonané rozsiahle dokazovanie, vykonané dôkazy ako súd prvého stupňa, tak aj odvolací súd na základe podaného odvolania dôkladne vyhodnotil a na základe tohto vykonaného dokazovania, a jeho následného zhodnotenia v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov, dospel súd prvého stupňa i odvolací súd k skutkovému stavu, ako je ustálený v napadnutých rozhodnutiach. Uvedené námietky obvineného možno jednoznačne považovať za namietanie zisteného skutkového stavu.

V tejto súvislosti dovolací súd poukazuje na § 371 ods. 3 Trestného poriadku, podľa ktorého minister spravodlivosti podá dovolanie aj proti právoplatnému rozhodnutiu vychádzajúceho zo skutkového stavu, ktorý bol na základe vykonaných dôkazov v podstatných okolnostiach nesprávne zistený, alebo ak boli pri zisťovaní skutkového stavu závažným spôsobom porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci. Z citovaného ustanovenia vyplýva, že namietat' skutkový stav v dovolaní môže len minister spravodlivosti. Obvinený môže podať dovolanie iba z dôvodov podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, medzi ktorými však nie je možnosť namietat' nesprávne alebo nedostatočne zistený skutkový stav. Dovolací súd teda aj túto námietku obvineného vyhodnotil ako nedôvodnú.

Obvinený ďalej namietal porušenie práva na kontradiktórny proces, čo videl najmä v „neprocesnej“ výpovedi poškodenej. Dovolací súd po tom, ako sa oboznámil s jednotlivými výpoveďami poškodenej s dôrazom na dodržiavanie zásad kontradiktórneho procesu zistil, že poškodená vypovedala dňa 21. januára 2019, kedy podala na obvineného trestné oznámenie. Okresné riaditeľstvo PZ v Malackách uznesením z 22. januára 2019 začalo trestné stíhanie podľa § 199 ods. 1 Trestného poriadku a zároveň vznieslo obvinenie N. F. podľa § 206 ods. 1 Trestného poriadku pre zločin týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a), ods. 3 písm. d) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. d) Trestného zákona. Toto uznesenie bolo obvinenému dňa 22. januára 2019 doručené a v tento deň bol obvinený aj vypočutý. Následne bol obvinený upovedomený, že bude vykonaný výsluch poškodenej dňa 22. januára 2019, čo potvrdil svojim podpisom a zároveň uviedol, že nemá na poškodenú žiadne otázky.

Dňa 22. januára 2019 o 10:30 hod. bola vypočutá poškodená, už po tom ako bolo vznesené obvinenie N. F.. Dovolací súd zdôrazňuje, že obvinený bol o tomto výsluchu poškodenej upovedomený, bolo mu umožnené položiť poškodenej otázky, no uviedol, že nemá na poškodenú žiadne otázky. Na výsluchu dňa 22. januára 2019 o 15:00 hod. poškodená využila svoje právo a vypovedať odmietla. Pri výsluchoch poškodenej bola prítomná aj psychologička ktorá uviedla, že poškodená je veľmi rozrušená a nie je vhodné, aby tretíkrát zopakovala to isté, keďže sa ku skutku obvineného podrobne vyjadrila v trestnom oznámení aj pri výsluchu v postavení svedka - poškodenej, o čom je v spise založený aj kamerový záznam. Poškodená mala z obvineného veľký strach, nepriala si byť vypočutá v jeho prítomnosti. Obvinenému bolo aj napriek tejto skutočnosti umožnené položiť poškodenej otázky, čo odmietol, resp. uviedol že na poškodenú nemá žiadne otázky. Zo spisového materiálu ďalej vyplýva že obhajca obvineného niekoľkokrát nahliadal do spisu, preštudoval si spis, vyhotovoval si z neho kópie. Na hlavnom pojednávaní dňa 29. júla 2019 bol prítomný obvinený, jeho obhajca i poškodená. Poškodená vypovedala podrobne a rozsiahlo ku skutku, ktorý sa obvinenému kládol za vinu. Poškodená využila svoje právo byť vypočutá v neprítomnosti obvineného podľa § 262 Trestného poriadku. Obvinenému bola po skončení výsluchu poškodenej a po návrate do pojednávacej miestnosti predložená výpoveď poškodenej na dôkladné oboznámenie sa. Na hlavnom pojednávaní dňa 31. júla 2019 obvinený predložil súdu otázky, ktoré chcel poškodenej položiť a v zmysle § 262 Trestného poriadku opäť opustil pojednávaciu miestnosť. Poškodená bola vypočutá, boli jej položené otázky, ktoré predložil obvinený, po skončení výsluchu poškodenej a po návrate obvineného do pojednávacej miestnosti mal obvinený opätovne možnosť oboznámiť sa s výpoveďou poškodenej. Obvinený sa k výpovedi poškodenej vyjadril aj písomne.

Kontradiktórnosť sa považuje za všeobecný právny princíp konania, pravidlo procesného práva, ktoré ovláda každý súdny proces, nielen ten trestný. Princíp kontradiktórnosti sa v trestnom konaní uplatňuje predovšetkým v konaní pred súdom. Prvky kontradiktórnosti sa však vyskytujú už v prípravnom konaní. Premietnuté sú predovšetkým do práva obvineného zúčastniť sa na vyšetrovacích úkonoch a práva klásť vypočúvaným svedkom otázky. Z ustanovenia § 278 ods. 2 Trestného poriadku vyplýva, že súd môže pri svojom rozhodnutí prihliadať len na skutočnosti, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní a opierať sa o dôkazy, ktoré boli na hlavnom pojednávaní vykonané. Z citovaného ustanovenia Trestného poriadku možno vyvodiť, že ťažisko kontradiktórnosti sa kladie predovšetkým na súdne konanie. V prípade, ak však svedok nemôže byť vypočutý kontradiktórne na hlavnom pojednávaní, musí byť týmto spôsobom vypočutý už v prípravnom konaní.

V pojednávanej veci mal dovolací súd za preukázané, že poškodená ako svedok bola na hlavnom pojednávaní vypočutá v súlade s princípom kontradiktórnosti. Obvinený bol s výpoveďou poškodenej - svedka na hlavnom pojednávaní oboznámený, mal možnosť klásť jej otázky, vyjadriť sa k výpovedi poškodenej - svedka. Súd prvého stupňa následne na základe kontradiktórne vykonanej výpovede poškodenej - svedka na hlavnom pojednávaní rozhodol na podklade skutočností, ktoré boli prebraté na hlavnom pojednávaní, v súlade s ustanovením § 278 ods. 2 Trestného poriadku. Odhliadnuc od faktu, že pre zachovanie princípu kontradiktórnosti je uvedené postačujúce a súladné so zákonom i všetkými právnymi princípmi ovládajúcimi trestný proces, poukazuje dovolací súd i na skutočnosť, že podľa jeho názoru taktiež výsluch poškodenej ako svedka bol aj v prípravnom konaní urobený so zachovaním kontradiktórnosti trestného procesu. Orgány činné v trestnom konaní postupovali pri vyšetrovaní v súlade s § 213 Trestného poriadku.

Dovolací súd konštatuje, že právo obvineného na kontradiktórny súdny proces porušené nebolo, výsluch poškodenej - svedka bol vykonaný v súlade so zákonom a s princípom kontradiktórnosti a teda dovolací súd aj túto námietku obvineného vyhodnotil ako nedôvodnú.

Obvinený namietal nesprávne právne posúdenie zisteného skutku keď tvrdil, že nebola naplnená objektívna stránka skutkovej podstaty zločinu týrania blízkej a zverenej osoby. Dôvodil, že poškodenej nespôsobil žiadne fyzické ani psychické utrpenie, jeho správaním nedošlo u poškodenej k vzniku psychickej poruchy ani iného ohrozenia jej duševného zdravia. Taktiež namietal nepreukázanie subjektívnej stránky trestného činu. Tieto námietky obvineného opätovne dovolací súd hodnotí ako

namietanie zisteného skutkového stavu a opätovne poukazuje na § 371 ods. 3 Trestného poriadku. Dovolací súd na zdôraznenie opakuje, že obvinený môže podať dovolanie iba z dôvodov podľa § 371 ods. 1 Trestného poriadku, medzi ktorými však nie je možnosť namietat' nesprávne alebo nedostatočne zistený skutkový stav. Dovolací súd vyhodnotil námietku spočívajúcu v nesprávnom právnom posúdení zisteného skutku ako nedôvodnú.

Ako posledné obvinený namietal, že vo veci rozhodol nepríslušný súd. Dôvodil to tým, že obžalobu podala Okresná prokuratúra Bratislava IV a vo veci konal a rozhodoval Okresný súd Malacky. K tejto námietke dovolací súd poukazuje na § 17 ods. 1 Trestného poriadku, podľa ktorého konanie vykonáva súd, v ktorého obvode bol trestný čin spáchaný. Miestom spáchania trestného činu je miesto, kde bola vykonaná trestná činnosť. Skutok bol spáchaný v obci J., v domácnosti rodinného domu. Príslušným na konanie teda bol Okresný súd Malacky. Nič na tomto konštatovaní nemení ani tá skutočnosť, že na základe Prikazu Krajskej prokuratúry Bratislava, sp. zn. 1KPt 83/18/1100-7 z 21. marca 2019 bola predmetná trestná vec odňatá z obvodu pôsobnosti Okresnej prokuratúry Malacky a súčasne bola prikázaná Okresnej prokuratúre Bratislava IV.

Príslušnosť súdu na konanie sa neodvíja od príslušnosti prokuratúry. Skutočnosť, že vec bola odňatá Okresnej prokuratúre Malacky a prikázaná Okresnej prokuratúre Bratislava IV nemá žiadny vplyv na príslušnosť Okresného súdu Malacky vo veci konať.

Dovolací súd taktiež poukazuje na skutočnosť, že obvinený v priebehu odvolacieho konania nenamietal nepríslušnosť konajúceho súdu prvého stupňa, hoci sa jedná o okolnosť, ktorá mu v tom čase už musela byť známa. Podľa § 371 ods. 4, veta prvá Trestného poriadku dôvody podľa odseku 1 písm. a) až g) nemožno použiť, ak táto okolnosť bola tomu, kto podáva dovolanie, známa už v pôvodnom konaní a nenamietal ju najneskôr v konaní pred odvolacím súdom; to neplatí, ak dovolanie podáva minister spravodlivosti.

Námietku obvineného ohľadom nepríslušnosti Okresného súdu Malacky vyhodnotil dovolací súd ako nedôvodnú.

Najvyšší súd, s poukazom na vyššie uvedené, na neverejnom zasadnutí bez preskúmania veci, dovolanie obvineného N. F. podľa § 382 písm. c) Trestného poriadku odmietol, keďže nie sú splnené dôvody dovolania podľa § 371 Trestného poriadku.

Rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.